

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرَتِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ.

KALBİ SELİM

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum Ayet-i Kerimede Yüce Rabbimiz, “O gün, ne mal fayda verir ne de evlat. Ancak Allah’a kalbi selim ile gelenler başka”¹ buyurmaktadır. Okumuş olduğum Hadis-i şerifte ise Resûlullah (sav); “Allah sizin dış görünüşlerinize ve mallarınıza bakmaz, bilakis kalplerinize ve amellerinize bakar.”² buyurmaktadır.

Değerli Kardeşlerim!

Kalp; sadece bize canlılık veren basit bir et parçası değildir. Kalp, aynı zamanda manevi hayatımızın inşa ve imar edildiği gönlün merkezidir. Vahiy ve ilham yoluyla Allah’ın mesajlarına muhatap olan kalp; amellere değer katan niyet, ihlas, iman, itikat ve takva gibi manevi duyguların da toplandığı hakkın nazargahıdır. Küfür, şirk, isyan gibi günahlarla harap edilmiş bir kalpte Allah’ın nuru tecelli etmez. Kin, nefret, haset, öfke gibi kötü duyguların hakim olduğu kalpler şeytanın işgaline uğramış demektir. Akıl ve vicdandan yoksun iman ve hikmetle yoğrulmamış kalpler gibi asla hakkı ve doğruyu bulamazlar. İslam ahlakıyla terbiye edilmemiş bir kalbin sahibi iki cihanda da asla saadete kavuşamaz.

Değerli Müminler!

Allahı bilmek, tanımak ve iman etmek için selim bir kalbe ve temiz bir vicdana sahip olmak gerekir. Sevgi, şefkat, merhamet, tevazu gibi güzel hasletler, günahlarla kirletilmemiş kalplerde bulunur. Allah’ın rızasını kazandıracak salih ameller, ancak halis niyetler ve temiz kalplerle elde edilir.

Muhterem müslümanlar!

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s), kalbin öneminden bahsederken; “...Dikkat edin! Vücutta öyle bir et parçası vardır ki o iyi, doğru ve düzgün olursa bütün vücut iyi, doğru ve düzgün olur; o bozulursa bütün vücut bozulur. Dikkat edin! O, kalptir.”³ buyurmuşlardır. İşte böylesine kıymetli olan kalbimizi, fânî ve geçici dünya zevklerine kurban etmeyelim. Gaflete düşerek dünyanın sarhoşu olmayalım. Kalp alemimizi, gönül dünyamızı şeytana kaptırmayalım. Günah deryasına dalarak kalplerimizi karartmayalım.

Değerli Müslümanlar!

Hutbemi Hz. Peygamber’in (sav) hadisi ile bitiriyorum; “Mü’min, bir günah işlediği zaman kalbinde siyah bir nokta meydana gelir. Eğer o günâhı hemen terk edip tevbe ve istiğfâr ederse kalbi cilâlanır, eski parlaklığına kavuşur. Böyle yapmaz da günah işlemeye devâm ederse, siyah noktalar gittikçe çoğalır ve neticede kalbini büsbütün kaplar. İşte Hak Teâlâ’nın: “Hayır, doğrusu onların işleyip kazandıkları (kötü) şeyler sebebiyle, kalplerinin üzeri pas tutmuştur.” diye beyân ettiği hâl budur.”⁴

¹ Şuarâ, 26/88-89.

² Müslim, Birr, 34.

³ Buhârî, Îmân, 39.

⁴ Tirmizî, Tefsîr, 83; İbn-i Mâce, Zühed, 29; Ahmed, 2/297.

SERMON DU VENDREDI.

DATE: 18/04/2025

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرَتِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ
إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ.

LE CŒUR SAIN.

Chers musulmans !

Dans le verset coranique que j'ai récité, Allah le Très-Haut ﷻ déclare : **“ Le jour où ni les biens ni les enfants ne seront d'aucune utilité, sauf pour celui qui se présentera à Allah avec un cœur sain.”**¹ Et dans le hadith que j'ai lu, le Messager d'Allah ﷺ dit : **“ Allah ne regarde ni vos apparences ni vos biens, mais Il regarde vos cœurs et vos actions.”**²

Mes chers frères !

Le cœur n'est pas simplement un morceau de chair qui nous maintient en vie. Il est aussi le centre de notre âme, là où se construit et se cultive notre vie spirituelle. Le cœur, qui reçoit les messages d'Allah par la révélation et l'inspiration, est aussi le lieu où se rassemblent les sentiments spirituels qui donnent de la valeur aux actes : l'intention, la sincérité, la foi, la croyance, la piété. Dans un cœur détruit par l'incroyance, l'association ou la désobéissance, la lumière d'Allah ﷻ ne peut se manifester. Les cœurs dominés par des sentiments négatifs tels que la haine, la rancune, la jalousie ou la colère sont des cœurs conquis par le diable. Un cœur qui n'est pas nourri de foi et de sagesse, privé de raison et de conscience, ne peut jamais atteindre la vérité ni la droiture. Celui dont le cœur n'est pas éduqué par la morale islamique ne pourra jamais accéder au bonheur, ni ici-bas, ni dans l'au-delà.

Chers croyants !

Pour connaître Allah ﷻ, Le reconnaître et croire en Lui, il faut avoir un cœur sain et une conscience pure. Des qualités telles que l'amour, la compassion, la miséricorde, l'humilité, se trouvent dans les cœurs non souillés par le péché. Les bonnes actions qui plaisent à Allah ﷻ ne peuvent être accomplies qu'avec une intention sincère et un cœur pur.

Chers musulmans !

Notre bien-aimé Prophète ﷺ, en parlant de l'importance du cœur, a dit : **“ Écoutez bien ! Il y a dans le corps un morceau de chair qui, s'il est sain, tout le corps est sain ; mais s'il est corrompu, tout le corps est corrompu. Écoutez bien ! Il s'agit du cœur.”**³ Ne sacrifions donc pas notre cœur, si précieux, aux plaisirs éphémères de ce bas monde. Ne tombons pas dans la négligence, ne devenons pas ivres de la vie mondaine. Ne laissons pas notre monde intérieur, notre cœur, être conquis par le diable. Ne salissons pas nos cœurs en nous noyant dans l'océan des péchés.

Chers croyants !

Je termine ce sermon avec un hadith du Prophète ﷺ : **“ Lorsqu'un croyant commet un péché, une tâche noire apparaît sur son cœur. S'il abandonne immédiatement ce péché, se repent et demande pardon, son cœur est purifié et retrouve sa clarté d'origine. Mais s'il persiste dans le péché, ces taches noires augmentent progressivement jusqu'à recouvrir tout son cœur. Voilà ce qu'Allah le Très-Haut décrit dans le Coran : Voilà ce qu'Allah ﷻ le Très-Haut décrit dans le Coran : “Pas du tout ! Ce sont plutôt leurs mauvaises actions qui ont rouillé leurs cœurs.”**⁴

¹ Şuarâ, 26/88-89.

² Müslim, Birr, 34.

³ Buhârî, Îmân, 39.

⁴ Tirmizî, Tefsîr, 83; İbn-i Mâce, Zühd, 29; Ahmed, 2/297.